Р Е Ш Е Н И Е
№ 2060

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 21.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8606** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Същото е образувано по жалба на [фирма], с адрес за кореспонденция : [населено място] , СО- район И., п.к. 1756, у. „Л. С.” № 3, ет.14 против Решение № ПИ – 184/20.08.2012г. на Директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказът за отмяна на обезпечителните мерки, издаден от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.,Дирекция „Събиране”, отдел „Управление на дълговете” с изх. № 53-04-327/02.08.2012г.

Жалбоподателят, оспорва посоченото Решение на директора на ТД на НАП, като незаконосъобразно, поради противоречието му с материалния закон, тъй като счита, че същото не отчита характера на вземанията, за чието обезпечаване са наложени спорните обезпечителни мерки. Намира, че е недопустимо налагането на обезпечителни мерки – запор върху имущество, което не е собственост на задлъжнялото към ТД на НАП лице. Жалбоподателят сочи, че съгласно чл.198 от ДОПК , публичният изпълнител може да налага обезпечителни мерки само върху имуществото , собственост на длъжника, след като се увери в това, което в конкретния случай ответникът не е сторил. Иска отмяна на оспореното постановление. Претендира разноски.

В с.з. жалбоподателят чрез процесуалният си представител адв. Ч. поддържа жалбата и моли оспореният отказ да бъде отменен като незаконосъобразен.

Ответникът по жалбата - директорът на ТД на НАП, [населено място], чрез

процесуалния си представител юрисконсулт С. оспорва същата, като неоснователна.
Софийска градска прокуратура , уведомена не изпраща представител и не изразява становище по делото.
Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, включително тези в административната преписка, обсъдени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:
Жалбата е подадена в срока по чл. 268, ал. 1, изр. I от ДОПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:.
По делото е безспорно, че производството пред директора на ТД на НАП е образувано по жалба с вх.№ 53-04-327/13.08.2012г. , подадена от [фирма] срещу отказ за отмяна на наложени предварителни обезпечителни мерки , наложени с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 3205/07.06.2012г. С цитираното ПНПОМ на основание чл.121, ал.1 ДОПК на [фирма] обезпечителни мерки, както следва : Запор върху стоки в оборот до размера на задължението, съгласно приложен протокол опис № ТДС – 65/07.06.2012г. за 67 000 кг. Бяла рафинирана захар. В настоящото производство жалбоподателят поддържа, че е собственик на така описаните вещи и същият се явява като трето лице, претендиращо самостоятелни права върху описаните вещи. В разпоредбите на чл. 269, ал. 1 и 2 ДОПК е предвидено, че трето лице, чието право е засегнато от изпълнението, може да предяви иск, за да установи правото си, като искът се предявява срещу длъжника и взискателя. В разпоредбата на чл. 268, ал. 1 ДОПК е визирано, че решението на директора на ТД на НАП , постановено в производство по административно обжалване на действията на публичния изпълнител, може да се обжалва от длъжника и взискателя.
Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 ДОПК, с изх. № 3205/07.06.2012г. е издадено на [фирма] за събиране на бъдещи публични задължения в предполагаем размер на 611 668, 71 лв. Във връзка с цитираните задължения с това постановление е наложени запор върху 67 000 кг. бяла рафинирана захар, пакетирана в чували по 50 кг. , като за отговорен пазач е сложен Г. С. К. с ЕГН [ЕГН].
Жалбоподателят е подал молба с вх.№ 53-04-327/17.07.2012г. до публичен изпълнител на ТД на НАП - С., да отмени наложените с цитираното Постановление обезпечителни мерки, тъй като запорираната захар е собственост на [фирма], а не на С. трейд” ЕООД . Публичният изпълнител е издал отказ за отмяна на наложените обезпечителни мерки, на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК, изх. № 53-04-327/02.08.2012г., оспорен по административен ред от жалбоподателя пред директора на ТД на НАП - С., който със свое решение № ПИ – 184/20.08.2012г. е потвърдил отказа на публичния изпълнител, тъй като е приел, че не са налице законоустановените основания по чл. 208, ал. 1 от ДОПК за отмяна на наложените обезпечения, доколкото се касае за обжалването не на действия на публичния изпълнител по принудително изпълнение, а за действия по обезпечаване на бъдещи публични задължения , насочени към [фирма], за което приложимия ред за обжалване е този по чл.197 от ДОПК.
В оспореното решение на директора на ТД на НАП като единствено основание за отказа да се отменят наложените обезпечения се сочи липсата на безспорни доказателства за собственост на [фирма] върху запорираните стоки в оборот- 67 000 кг. захар.
Настоящата инстанция намира изводите на решаващият орган за неправилни и

незаконосъобразни по следните съображения:
На първо място , видно от представения в хода на настоящото дело Договор за отговорно пазене от 23.03.2012г. (лист 142-146) между [фирма] и [фирма] – в несъстоятелност, се установява безспорно , че жалбоподателят [фирма] в качеството му на възложител възлага на изпълнителя „С. трейд" да извършва срещу възнаграждение , съхранение – отговорно пазене при подходящи условия, за срок до 31.12.2012г. на до 500 тона бяла рафинирана захар, която стока ще се съхранява в собствен склад , находящ се в [населено място], НПЗ И. – И., Производствено помещение № 1. Цитирания договор е бил иззет от жалбоподателя с протокол за претърсване и изземване с разрешение на съда на 10.05.2012г. и към момента на постановяване на отказа от публичния изпълнител респ. оспореното решение се е намирал по прокурорска преписка № 450/2012г. по описа на Специализираната прокуратура. Препис от договора е представен по делото от Специализираната прокуратура на РБ след издадено на жалбоподателя съдебно удостоверение.
От друга страна от изготвената и неоспорена от страните по делото ССЕ, изслушана в с.з. на 21.01.2013г. , става ясно, че при извършена проверка и оглед от вещото лице в присъствието на представители на НАП и Я. Я. – управител на [фирма] в склад на [фирма] в [населено място], РМЗ „И. – Военна рампа" е установено, че в склада са налични чували със захар , с поставени фабрични дати 25.03.2012г. и 27.03.2012г. и производител „Л. С.А., Р.". Пак от заключението на вещото лице се установява безспорно, че за периода 26.03.2012г. – 28.03.2012г. Л. С.А – Р. е доставило на дружеството – жалбоподател 184 тона рафинирана бяла захар, заприходена в склад на РМЗ „И." с посочени от вещото лице складови разписки. Вещото лице е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя , при която били проследени записванията по кредитна сметка 401 „Доставчици" по партидата на Л. С. А. за периода 26.03.2012г. до 31.03.2012г. и било установено, че издател на фактурите за доставка на рафинирана бяла захар е Л. С.А – Р.. Последното дружество за цитирания период е издало осем броя фактури за общо 184 тона , осчетоводени правилно при получателя по доставката – [фирма]. Обстойно вещото лице е изследвало и цитирало и придружаващите стоката документи, удостоверяващи или най-малкото индикиращи реалност на доставките, а именно известия за доставка към всяка от фактурите, регистрационни номера на превозното средните средства, складови разписки , с които цитираните количества захар са заприходени в склада "И.". Установено е ,че стойността на всяка една от доставките по цитираните в заключението осем броя фактури е отразена по дебита на сметка 304 „Стока" на 31.03.2012г. и по кредит сметка 401/2/601 – „Доставчици. За всяка от доставките при получаването на стоката на всяка от посочените във фактурите дати е изготвен Протокол по чл.117 от ЗДДС и са извършени съответните счетоводни операции, намерили отражение в мемориални ордери към всяка от тях.
Констатациите на вещото лице, намерили отражение и в неговото заключение, което съдът кредитира като правилно и компетентно , както и обстоятелството отразено в приложения по делото договор за отговорно пазене, необорени и неоспорени от ответника по делото, релевират единствения и правилен извод не само за наличието на процесната стока, но и за правото на собственост върху нея от страна на [фирма], което пък от своя страна прави извода на публичния изпълнител респ. контролния орган за липса на доказателства за собственост върху запорираната захар, напълно голословни.

Съответно, по горните съображения, контролният административен орган е следвало да отмени отказа на публичния изпълнител да вдигне наложените обезпечения, като незаконосъобразен, и сам да разпореди действия в тази насока. Като е потвърдил отказа на публичния изпълнител да отмени обезпечителните мерки, наложени с Постановление № 3205/07.06.2012г. на главен публичен изпълнител при Тд на НАП – С., директорът на ТД на НАП - С. е издал материално незаконосъобразно решение - в противоречие с действащите разпоредби на гл. 24 от ДОПК, което като такова следва да се отмени.

С оглед

този изход на делото, и предвид направеното с жалбата искане за разноски , на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото съдебни разноски в размер на 250 лв.-, от които 50 лв. за държавна такса и 200 лв. за вещо лице. Предвид липсата на доказателства за направени разноски за процесуално представителство , съдът не му присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 208, ал. 2 от ДОПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ – 184/20.08.2012г. на Директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказът за отмяна на обезпечителните мерки, издаден от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.,Дирекция „Събиране”, отдел „Управление на дълговете” с изх. № 53-04-327/02.08.2012г.

ОТМЕНЯ обезпечителните мерки, наложени на [фирма] с адрес за кореспонденция : [населено място], [улица], с Постановление № 3205/07.06.2012г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., за обезпечаване на бъдещо публично вземане на основание чл.121, ал.1, вр. чл.207 от ДОПК, а именно: Запор върху стоки в оборот до размера на задължението, съгласно приложен протокол опис № ТДС – 65/07.06.2012г.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на [фирма], с адрес за кореспонденция : [населено място] , СО- район И., п.к. 1756, у. „Л. С.” № 3, ет.14 направените по делото съдебни разноски в размер на 250 лв. (двеста и петдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 208, ал. 2, вр. с чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Преписи.

СЪДИЯ:

"